

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7Csp/117/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517209044
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jaroslav Šupa
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1517209044.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V pred sudcom Mgr. Jaroslavom Šupom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: E. G., nar. XX.X.XXXX, trvalo bytom 1. mája XX, D., t.č. Z. a Z. J., Q. 5, J., o zaplatenie 14 997,36 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15 468,67 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 13 419,02 € od 1.4.2017 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 299,- € splatných k 20. dňu mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky má za následok, že splatným sa stáva celé plnenie.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou pôvodne jeho právnym predchodcom, Poštovou bankou, a.s., na tunajší súd dňa 22.5.2017 domáhal zaplatenia istiny 14 997,36 € s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.8.2013 bola medzi Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 15 000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach, ktorých súčasťou je i dohodnuté poistenie podľa sadzobníka v prípade, že súčasťou zmluvy o úvere bola i dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver. Žalobca poukázal na to, že v prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, poistené sa nezapočítava do celkových nákladov úveru s poukazom na § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

2. Podaním zo dňa 9.11.2017 pôvodný žalobca, Poštová banka, a.s., navrhol, aby súd pripustil na jeho miesto vstup terajšieho žalobcu. O pripustení vstupu terajšieho žalobcu do konania súd rozhodol uznesením č. k. 7Csp/117/2017-80 zo dňa 24. januára 2018.

3. Žalobca podaním zo dňa 10.1.2018 doplnil vyjadrenia uvedené v žalobe. Spresnil, že výška uskutočneného čerpania úveru žalovaným je uvedená v listine Aktuálny stav úveru, ktorá predstavuje výpis z bankovej knihy. Žalovaný podľa žalobcu celkovo uhradil sumu 1 280,98 €. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 327,24 € mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc 20.9.2013. Mesačná splátka vo výške 327,24 € pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 314,- € a z poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 13,24 €, ktorého výška bola určená v zmysle sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podstatným spôsobom porušil

zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s čl. 6 Obchodných podmienok ku dňu 15.5.2014. Ďalej žalobca uviedol, že suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavuje 1 919,77 € a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavuje 23,01 €. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do 31.3.2017 predstavuje 7 729,97 € a suma úrokov z omeškania predstavuje 2 226,17 €. V závere svojho podania žalobca precizoval znenie žalobného petitu tak, že okrem istiny 14 997,36 € a príslušenstva - vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania spolu vo výške 10 762,56 €, sa domáha úroku 17,9 % ročne zo sumy 14 997,36 € od 1.4.2017 zo zaplatenia a úrokov z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 14 997,36 € od 1.4.2017 zo zaplatenia. Uviedol tiež, že súhlasí s postupným splnením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami po 299,- €, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky.

4. Súdu sa nepodarilo žalovanému žalobu doručiť, preto v súlade s § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Žalovaný zostal v konaní nečinný, k žalobe sa nevyjadril.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/117/2017-98 zo dňa 19. apríla 2018 tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14Co 179/2018-230 zo dňa 28. septembra 2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že námietka premlčania nároku žalobcu v predmetnej veci nebola zo strany žalovaného vznesená. Ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 1.5.2014 v čase rozhodovania súdu prvej inštancie upravovalo postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv a súd bol povinný ex offio prihliadať aj na premlčanie aj bez toho, aby strana sporu vznesla námietku premlčania. I keď Ústavný súd SR na verejnom zasadnutí pléna dňa 7.2.2018 rozhodol, že § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1, v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, odvolací súd uviedol, že predmetný nález Ústavného súdu SR bol vyhlásený v zbierke zákonov SR až dňa 27.9.2018. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov SR stratilo ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Odvolací súd dal do pozornosti aj zjednocujúce stanovisko pléna Ústavného súdu SR z 11.10.2006 sp. zn. PLz ÚS 1/06, kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu, a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou sa hľadá akoby neboli.

6. Po zrušení prvého rozsudku tunajšieho súdu sa žalovanému podarilo doručiť predvolanie na pojednávanie, nakoľko sa nachádza toho času vo výkone trestu odňatia slobody.

7. Žalovaný sa následne k veci prvýkrát vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 21.4.2021, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje so skutočnosťami, ktoré sú uvedené v žalobe, plne s nimi súhlasí a nemá k nim žiadne výhrady. Zároveň požiadal súd, aby vec prejednal v jeho neprítomnosti.

8. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 5.5.2021 v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a žiadal, aby súd vo veci pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Rovnako žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a žiadal, aby sa súd vo veci pojednával v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na túto žiadosť žalovaného súd zrušil jeho nariadené predvedenie na pojednávanie.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to Zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 20.8.2013, Obchodné podmienky pre úver lepšia splátka účinné od 10.6.2013, Všeobecné obchodné podmienky Poštovej banky, a.s., Dokument Aktuálny stav úveru ku dňu 24.4.2017, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.5.2014 s doručkovou obálkou, Podací hárok č. R Výzva na splatenie dlžnej sumy úveru zo dňa 29.4.2014, Sadzobník poplatkov Poštovej banky, a.s. platný od 10.6.2013, Sadzobník poplatkov Poštovej banky, a.s. platný od 10.8.2013, Predpis splátok k zmluve o úvere, Zmluva o postúpení pohľadávok č. IV/2017 zo dňa 10.10.2017, Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, Dokument Kalkulačka pre výpočet RPMN, a zistil nasledovný skutkový stav.

10. Zo zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 20.8.2013 vyplýva, že Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere. Podľa čl. 3 zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 15 000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci vo výške 327,24 €. Prvá splátka bola splatná dňa 20.9.2013 a dátum konečnej splatnosti úveru bol 20.8.2020. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 17,9 % ročne. Celková výška nákladov spotrebiteľa predstavovala 11 581,22 €, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) dosahovala 20,31 % pri priemernej RPMN 13,44 %. V zmluve bolo dohodnuté poistenie schopnosti splácať úver ako „Základný súbor poistenia“. Súčasťou zmluvy bol tiež čl. 2, ktorý predstavoval žiadosť o poskytnutie úveru. V tejto časti zmluvy bola uvedená najmä požadovaná istina 15 000,- € a doba splácania 7 rokov. Súčasťou tohto článku zmluvy bolo tiež ustanovenie v znení: „Žiadam o poistenie zodpovednosti splácať úver“, za ktorým nasledovali políčka „základný súbor poistenia“ (toto políčko bolo zaškrtnuté) a „komplexný súbor poistenia“.

11. Z dokumentu označeného ako Aktuálny stav úveru ku dňu 24.4.2017 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 15 000,- €, avšak časť istiny úveru vo výške 300,- € bola zaúčtovaná ako poplatok a nebola žalovanému reálne vyplatená. Celkovo žalobca na splátkach zaplatil sumu 1 280,98 €.

12. Z listu označeného ako Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.5.2014, ku ktorému bola pripojená doručenkova obálka, súd zistil, že Poštová banka, a.s. vyhlásila úverovú pohľadávku za predčasne splatnú ku dňu 15.5.2014 a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy 15 767,26 € v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Zásielka bola žalovanému zaslaná na adresu Šustekova 7, Bratislava, odkiaľ bola odosielateľovi vrátená s poznámkou neprevzaté v odbernej lehote.

13. Z listu označeného ako Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 29.4.2014 vyplýva, že Poštová banka, a.s. upozornila žalovaného, že ku dňu 28.4.2014 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1 333,84 € a upozornila ho na svoje oprávnenie vyhlásiť úver za predčasne splatný.

14. Zo Sadzobníka poplatkov platného od 10.8.2013 vyplýva, že poplatok za spracovanie úveru pri čerpaní na účet v Poštovej banke pre „lepšiasplátka“ predstavuje 2 % zo sumy úveru. Poplatok pre „lepšiasplátka“ za základný súbor poistenia schopnosti splácať úver pri pôžičke od 8 500,- € do 17 000,- € predstavuje 13,24 € mesačne.

15. Z čl. III. ods. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok č. IV/2017 zo dňa 10.10.2017 vyplýva, že Poštová banka, a.s. ako postupca, postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve. Podľa prílohy k zmluve bola medzi postúpenými pohľadávkami i pohľadávka voči žalovanému s výškou dlžnej istiny 14 997,36 €.

16. Z dokumentu označeného ako Kalkulačka pre výpočet RPMN Poštová banka vyplýva, že do výpočtu mal byť zahrnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 300,- €, neboli doňho však zahrnuté poplatky za poistenie schopnosti splácať úveru vo výške 13,24 € mesačne.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretie zmluvy (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

24. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 15 000,- €, ktorý žalovaný nesplácal tak, ako bolo v zmluve dohodnuté, pričom celkovo na splátkach veriteľovi uhradil sumu 1 280,98 €.

25. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný a s poukazom na publikovanie derogačného nálezu Ústavného súdu v zbierke zákonov dňa 27.9.2018, ktorým dotknuté ustanovenie stratilo účinnosť (a následne aj platnosť), súd neaplikoval na zistený skutkový stav ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., o ktorého nesúlade s ústavou rozhodol Ústavný súd SR nálezom sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 7. februára

26. Zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným súd právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ňou veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi, ktorý pritom nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Z tohto dôvodu súd podrobil zmluvu kontrole dodržania povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovených v § 9 tohto zákona, pričom dospel k záveru, že tieto náležitosti neboli v zmluve v plnom rozsahu splnené.

27. Posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v nej nie je riadne uvedený údaj o RPMN, ani údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

28. Pojem celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je definovaný v § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch nasledovne: „súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“. Pod celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom je podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné rozumieť všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Možno teda uzavrieť, že z § 2 písm. h) a § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí v sebe zahŕňať aj poplatky za doplnkové či vedľajšie služby spojené so spotrebiteľským úverom. Tento údaj nemá zahŕňať iba také doplnkové či vedľajšie služby, ktorými nie je podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

29. Podľa názoru súdu údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve úplne absentuje; táto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere si vyžaduje, aby v zmluve bol uvedený súčet všetkých

zmluvných plnení, na ktoré je spotrebiteľ (pri riadnom plnení záväzku) zaviazaný, teda súčet všetkých splátok istiny, úrokov, poplatkov, prípadne ďalších plnení. Nepostačuje iba uvedenie týchto nákladov vo veriteľom predpokladanej výške po odpočítaní istiny úveru, ako je to v posudzovanej zmluve, ktorá obsahuje iba údaj „celková výška nákladov“, a to v sume 11 158,22 €. V takomto postupe veriteľa nie je možné vidieť iný zámer, ako snahu zakryť pred spotrebiteľom výšku celkového plnenia, na ktoré sa zmluvou zaväzuje.

30. Odhliadnuc od vyššie uvedeného údaj „celková výška nákladov“ nie je v zmluve ani uvedený správne. Rozdiel poskytnutej istiny úveru 15 000,- € a súčinu výšky mesačnej splátky úveru a počtu splátok (84 bez ohľadu na to, či by súd túto matematickú operáciu vykonal s výškou mesačnej splátky bez poplatku za poistenie schopnosti splácať úver (314,- €) alebo aj so zahrnutím poplatku za poistenie (327,24 €), ktorý v prvom prípade predstavuje 11 376,- € a v druhom prípade 12 488,16 €, nezodpovedá údaju „celková výška nákladov“ uvedenému v zmluve vo výške 11 158,22 €, a to je k týmto nákladom potrebné ešte pripočítať poplatok za spracovanie úveru vo výške 300,- €, ktorý bol spotrebiteľovi zaúčtovaný priamo na poskytnutú istinu úveru, a ktorému teda reálna bola vyplatená len istina 14 700,- €.

31. Pokiaľ veriteľ pri následnom výpočte RPMN vychádzal z vyššie uvedenej nesprávnej „celkovej výšky nákladov“, nemohol dospieť k správnej hodnote RPMN. Navyše do sumy celkovej výšky nákladov veriteľ zjavne nezahrnul nielen poplatok za poskytnutie úveru vo výške 300,- €, ale ani mesačný poplatok za poistenie schopnosti splácať úveru vo výške 13,24 €, a to napriek tomu, že tento poplatok bol zahrnutý vo výške splátky tak, ako bola uvedená v zmluve (327,24 €), pričom poistenie schopnosti splácať úver v tomto prípade nemožno považovať za dobrovoľnú doplnkovú službu, ale za podmienku poskytnutia úveru, resp. jeho poskytnutia za daných podmienok. Opak totiž zo žiadneho zmluvného ustanovenia nie je možné odvodiť. V predmetnej zmluve mal spotrebiteľ iba možnosť vybrať si medzi dvoma súbormi poistenia, možnosť nevybrať si žiadne poistenie v zmluve absentuje a zo žiadneho jej ustanovenia nevyplýva, že by spotrebiteľ mal možnosť nevyznačiť ani jeden z dvoch ponúknutých súborov poistenia. Zmluvné ustanovenie o poistení schopnosti splácať úver je zahrnuté priamo do textu zmluvy, nie je nijako vyčlenené alebo zvýraznené, preto ho priemerný spotrebiteľ prirodzene považuje za súčasť zmluvy o úvere. Napokon zo žiadneho ustanovenia zmluvy ani nevyplýva, aké dôsledky by mal prípadný nesúhlas spotrebiteľa s poistením na poskytnutie úveru, resp. podmienky jeho poskytnutia. Vyššie uvedený spôsob, akým bolo v danom prípade dojednané poistenie schopnosti splácať úver, považuje súd za nekalú obchodnú prax (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z.).

32. Navyše, ako už súd naznačil, zo zmluvy žiadnym spôsobom nevyplýva, či by bol úver spotrebiteľovi poskytnutý, resp. poskytnutý za daných podmienok, ak by spotrebiteľ s poistením schopnosti splácať úver nesúhlasil. Podmienky schvaľovania úverov bankovými i nebankovými subjektami podnikajúcimi na slovenskom trhu sú úplne netransparentné. Veritelia tieto podmienky v zmluve ani iným spôsobom nezverejňujú a ich rozhodnutia nepodliehajú žiadnemu prieskumu. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné prijať iný záver ako ten, že schvaľovanie spotrebiteľských úverov je zo strany veriteľov arbitrárne, pričom spotrebiteľ, ktorý sa často môže nachádzať i vo finančnej tiesni, je týmto stavom nútený súhlasiť s akýmkoľvek veriteľom predloženými podmienkami len preto, aby zvýšil pravdepodobnosť toho, že mu veriteľ úver poskytne. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9CoCsp 21/2020.

33. Z vyššie uvedeného vyplýva, že poplatky za poistenie úveru mali byť zohľadnené pri výpočte RPMN, rovnako mal byť zohľadnený poplatok za spracovanie úveru (ktorý podľa žalobcom predloženej kalkulácie zohľadnený bol, ale z údajov o celkových nákladoch spotrebiteľa uvedeného v zmluve táto skutočnosť nevyplýva). Súd vykonal i kontrolný prepočet RPMN za použitia aplikácie, ktorá je súčasťou Ministerstvom spravodlivosti SR prevádzkovaného programu Register, pričom po zahrnutí vyššie uvedených poplatkov došiel k RPMN úveru vo výške 22,2 %, nie 20,31 %, ako je uvedené v zmluve.

34. Skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje riadne (v správnej výške) uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. údaj o RPMN a údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnaký následok má uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, k čomu v posudzovanej zmluve tiež došlo.

35. Nakoľko úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi iba rozdiel istiny úveru vo výške 15 000,- € a toho, čo na splátkach istiny, úrokov a poplatkov doposiaľ zaplatil. Spotrebiteľ zaplatil celkovo na splátkach sumu 1280,98 €, okrem toho mu pôvodný veriteľ zaúčtoval tiež poplatok za spracovanie úveru vo výške 300,- €, spolu tak možno považovať za uhradenú sumu 1580,98 €. Žalovaný je teda povinný vrátiť nesplatený zostatok istiny vo výške 13 419,02 €, v tejto časti bola žaloba dôvodná.

36. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

37. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu žalobcovi riadne a včas neuhradil, dostal sa s plnením peňažného dlhu do omeškania. Žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania už dňa 20.9.2013 a celý úver bol zosplatený ku dňu 15.5.2014. V období od 13.11.2013 do 10.6.2014 predstavovala základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky 0,25 %, súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške platnej v čase vzniku omeškania, teda 5,25 % ročne podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

41. Žalobca si vyčíslil úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne z jednotlivých splátok za obdobie od 20.9.2013 do 15.5.2014 (deň zosplatnenia celého úveru) v sume 23,01 €, v tejto časti je jeho žaloba dôvodná. Ďalej si žalobca vyčíslil úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne za obdobie od 16.5.2014 do 31.3.2017 zo sumy 14 997,36 €, ktorú považoval za dlžnú istinu úveru po zosplatnení v celkovej sume 2 267,17 €. V tejto časti nebolo možné jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko úver sa považuje a bezúročný a bez poplatkov, pričom celková výška úverovej istiny po odpočítaní úhrad žalovaného dosahuje 13 419,02 €. Z tohto dôvodu súd žalobcovi priznal iba sumu 2 026,64 €, ktorá predstavuje úrok z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 13 419,02 € ročne od 16.5.2014 do 31.3.2017. Napokon súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej istiny 13 419,02 € od 1.4.2017 do zaplatenia, teda odo dňa, od ktorého si ich uplatnil v zmysle špecifikácie žalobného petitu v podaní zo dňa 10.1.2018. Vo zvyšku súd žalobu v časti príslušenstva zamietol.

42. V podaní zo dňa 10.1.2018 žalobca okrem iného uviedol, že súhlasí s plnením dlhu v splátkach vo výške 299,- € mesačne pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky. Súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu ako základnú trojdňovú lehotu na plnenie, pričom z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že z tohto ustanovenia vyplýva aj možnosť súdu určiť plnenie v splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto prípade navrhol plnenie v splátkach sám žalobca, súd nemal dôvod tomuto jeho návrhu nevyhovieť, preto o lehote na plnenie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal vo veci čiastočný úspech zodpovedajúci istine a príslušenstvu vyčíslenému ku dňu rozhodnutia v celkovej výške 18 354,22 €. Úspech žalovaného predstavuje súčet istiny a príslušenstva vyčísleného rovnako ku dňu rozhodnutia v celkovej výške 21 630,60 €. V percentuálnom vyjadrení úspech žalobcu dosahuje 45,9 % a úspech žalovaného 54,1 %, vzájomný pomer úspechu je 8,2 % v prospech žalovaného. Žalovanému však podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, súd preto rozhodol tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP nebude potom ani potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.